

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Dommen siger udtrykkeligt, at man ikke vil flytte strafferetsspørgsmål fra søjle III til søjle I. Den siger udtrykkeligt, at man ikke lægger op til, at det skal ske.

Det, der derimod lægges op til, er, at man, ud fra et miljømæssigt synspunkt, for at sikre respekt for overholdelsen af de miljømæssige regler, i forbindelse med vedtagelsen af et program også kan vedtage foranstaltninger, der gør, at det program bliver gennemført under søjle I. At det ligesom, hvis man skal leve sig ind i Domstolens argument, bliver en torso, at man vedtager en hel masse fine regler med et kvalificeret flertal under søjle I. Men så kan man ikke opnå enighed om at sanktionere det og samarbejde under søjle III med det resultat, at man faktisk flytter beføjelser fra søjle I til søjle III, hvis man endelig skulle gå ind i det.

Så det er jo et problem, der kun kan tackles, hvis medlemsstaterne for alvor er indstillet på at overholde de indgåede forpligtelser og vedtage effektive foranstaltninger.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg har meget svært ved at forstå, hvordan ordføreren kan mene, at der ikke er overført kompetence. Hvis jeg må citere først fra præmis 47 i dommen:

Straffelovgivningen og reglerne om behandling af straffesager henhører principielt heller ikke under Fællesskabets kompetence.

Men så fremgår det jo netop af præmis 48, at hvis det er nødvendigt, effektivt, henhører til rimelige forhold og vil få en afskrækkende virkning, da kan:

... fællesskabslovgiver dog ikke hindres i at træffe foranstaltninger, der relaterer sig til medlemsstaternes strafferet, og som fællesskabslovgiver finder nødvendige for at sikre, at de bestemmelser, den vedtager på miljøbeskyttelsesområdet, er fuldt ud effektive.

Der ligger jo en meget klar udvidelse inden for miljøbeskyttelsesområdet af den strafferetlige dimension, en udvidelse, som man ikke har haft før, fordi den netop har ligget under søjle III, hvor man skal være enige. Så kan man da ikke sige, som hr. Svend Auken gør, at der ikke er sket en udvidelse af kompetencen under det overstatslige samarbejde. For det er jo præcis det, der fremgår af præmis 48. Nu kan man lave

strafferet under søjle I med flertalsafgørelser.

Det er jo det, der er kernen i det.

Jeg kan ikke forstå, hvordan hr. Svend Auken kan afvise det.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det, det drejer sig om her, set ud fra Domstolens synspunkt, er, om man tilstrækkelig effektivt lever op til forpligtelserne på miljøområdet, altså om der er tilstrækkelige virkemidler til, at landene efterlever. Det problem var vi opmærksomme på i Danmark, og derfor tog den daværende danske regering initiativ til en rammeafgørelse under søjle III, der sikrede sanktioner på miljøområdet.

Det er denne rammeafgørelse, der har givet anledning til hele sagen, og det, Domstolen siger, er – og jeg har været kritisk over for Domstolens afgørelse, det ved hr. Messerschmidt også udmærket – at det ikke er godt nok, for der kræves der enstemmighed.

Det betyder i virkeligheden, at så kan landene altså ikke med kvalificeret flertal vedtage noget effektivt på miljøområdet og dermed leve op til deres forpligtelser efter traktaten, fordi sanktionerne efterfølgende skal gennemføres med enstemmighed. Det dilemma har Domstolen ret i, og jeg kan ikke af det dilemma se, at man principielt har flyttet kompetence fra søjle III til søjle I.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører.

Morten Messerschmidt (DF):

På område for område har et flertal her i Folketinget i årevis nikket lydigt, når EU har krævet mere magt. Område for område er dette Folketing blevet tømt for indflydelse, fordi et flertal har accepteret ydmygelsen og passivt set til, når EU's magt er blevet udvidet. Årsagen er, at danske politikere har manglet modet til at sige fra.

Dette mod har Dansk Folkeparti. Vi har modet til at kæmpe imod, når EU går i den gale retning, når demokratiet trædes under fode, og når aftaler brydes. Vi tør sige fra. Det er baggrunden for, at Dansk Folkeparti har stillet det her forslag om, at Danmark ganske enkelt skal afvise at acceptere, at EF-domstolen rykker på magtforholdene i EU. Vi skal ikke være passive, når udviklingen går imod demokratiet, der burde Danmark være i forreste række.